

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/505/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5412204275
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Potocký
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5412204275.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Potockého a členov senátu JUDr. Táne Rapčanovej a Mgr. Miroslava Šeptáka, v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpený spoločnosťou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanému: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, o náhradu majetkovej škody a náhradu nemajetkovej ujmy, v konaní o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č.k. 9C/99/2013-53 zo dňa 04. apríla 2014, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e .

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým rozsudkom žalobu v celom rozsahu zamietol (výrok I.), žalovanému právo na náhradu trov konania nepriznal (výrok II.).

V odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobca si podanou žalobou uplatnil voči žalovanému podľa zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (ďalej už len zák. č. 514/2003 Z. z.) právo na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, keď škoda a nemajetková ujma mu mala byť spôsobená tým, že exekučný súd nerozhodol v exekučnom konaní o návrhu oprávneného na zmenu exekútora do 30 dní od doručenia tohto návrhu. Po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že v skúmanej exekučnej veci Okresného súdu Námestovo sp. zn. 2Er/672/2008 síce došlo k nesprávnemu úradnému postupu tým, že exekučný súd nerozhodol v zákonom ustanovenej lehote o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora, ale nemal preukázané splnenie ďalšej podmienky vyžadovanej pre vznik zodpovednosti žalovaného podľa zák. č. 514/2003 Z. z., a to vznik škody. S poukazom na ust. § 17 vyššie označeného zákona v podrobnostiach v tomto smere uviedol, že žalobcom nebolo preukázané, že by nerozhodnutie o zmene súdneho exekútora malo za následok zmenšenie majetku žalobcu, ktorého náhrady sa v konaní domáha. I keď nedodržanie lehoty určenej zákonom je procesný postup priečiaci sa zákonu, nemožno prehliadať, že tento postup môže mať za následok vznik zodpovednosti podľa zák. č. 514/2003 Z. z. len vo vzťahu k takému zmenšeniu majetku účastníka konania, ktoré bolo priamo a nesprostredkovane spôsobené práve a len týmto postupom. Žalobca v tomto smere nielenže nepredložil, ale ani neoznačil žiadne dôkazy, ktoré by podporovali záver, že práve v dôsledku nesprávneho úradného postupu exekučného súdu utrpel konkrétne vyčísliteľnú a preukázateľnú majetkovú škodu, či ujmu nemajetkového charakteru. Žalobcom vyčíslené náklady nie je možné považovať za takú škodu, ktorá by znamenala zmenšenie, zníženie či iné znehodnotenie existujúceho majetkového stavu poškodeného. Žalobca navyše nepreukázal ani to, ako dospel k výške paušálnych nákladov na správu pohľadávky voči povinnému a ako

tieto výdavky súvisia s nesprávnym úradným postupom súdu. Žalobcom neboli preukázané výkony zamestnancov, ktorí mali pomocou informačného systému spravovať uvedenú pohľadávku a v čom tieto výkony spočívali. Rovnako nepreukázal, že by v exekučnom konaní boli vyhotovené a súdu zaslané urgencie či žiadosti o podanie informácie, keďže v exekučnom spise sa takéto podania žalobcu nenachádzajú. Pokiaľ ide o správu pohľadávky žalobcu, je zrejmé, že tieto pohľadávky nie sú evidované v osobitných informačných systémoch, a teda udržiavanie a správa informačného systému sa týka všetkých pohľadávok evidovaných v tomto systéme, nielen pohľadávky uplatnené v danom exekučnom konaní. Rovnako je logický predpoklad, že pohľadávku uplatnenú v predmetnom exekučnom konaní by žalobca viedol aj v prípade rozhodnutia o návrhu na zmenu exekútora v zákonom stanovenej lehote. Samotné vydanie rozhodnutia po zákonom stanovenej lehote teda samo o sebe nemá vplyv na náklady vynakladané žalobcom na informačný systém. Okresný súd ďalej zdôraznil, že samotné nerozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora nemôže viesť k vzniku škody, nakoľko pôvodný exekútor je v zmysle exekučného poriadku nielen oprávnený, ale i povinný postarať sa o vykonanie exekúcie. Pokiaľ teda nedôjde k zmene exekútora, je pôvodne exekútor povinný riadne a včas vykonávať všetky úkony pre vykonanie exekúcie. Pre vznik zodpovednosti žalovaného za škodu spôsobenú oneskoreným rozhodnutím o návrhu na zmenu súdneho exekútora v dôsledku nečinnosti či nesprávneho postupu exekútora žalobca musel preukázať, že práve a len v dôsledku nečinnosti pôvodného exekútora mu vznikla škoda, čo žalobca nepreukázal. Žalobca nielen vo vzťahu k majetkovej škode, ale ani vo vzťahu k požadovanej náhrade nemajetkovej ujmy nepreukázal žiaden nepriaznivý dopad (ujmu) na jeho právne postavenie ako veriteľa pohľadávky voči povinnej v dôsledku oneskoreného rozhodnutia súdu o návrhu na zmenu exekútora. V žalobe síce poukázal na určité riziká vo vzťahu k povinnej (napr. zánik povinnej, jej insolvenca, riziko zmarenia účelu konania pre stratu kontaktu s povinnou), no nijako netvrdil ani nepreukázal, že k takýmto následkom aj skutočne došlo. Navyiac exekúcia voči povinnej bola zastavená z dôvodu nevykonateľnosti exekučného titulu, ktorým v danom prípade bol rozhodcovský rozsudok. Keďže podmienky vzniku zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom v zmysle zák. č. 514/2003 Z. z. sú stanovené kumulatívne a v prípade nesplnenia čo i len jednej z nich nie je táto zodpovednosť daná, okresný súd dospel k záveru, že v dôsledku nepreukázania vzniku škody namietaným nesprávnym úradným postupom, nebolo možné návrhu žalobcu vyhovieť.

Proti rozsudku podal odvolanie žalobca, ktorý ho navrhol zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie.

Podstata jeho odvolacích námietok spočíva v tvrdení, že vec bola prejednaná v jeho neprítomnosti, hoci riadne a včas požiadal o zrušenie pojednávania. I napriek tomu, že v texte žaloby uviedol skutočnosti nasvedčujúce tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená, je potrebné z konania vylúčiť, tento sudca vec prejednal a o nej rozhodol. K tvrdeniam žalovaného nemal možnosť vyjadriť sa, pričom okresný súd pri svojom rozhodnutí z týchto tvrdení vychádzal. Konečné rozhodnutie vo veci vylúčeným sudcom neprichádzalo v čase jeho vydania do úvahy aj preto, že súd v rovnakom rozhodnutí rozhodol aj o zamietnutí jeho návrhu na prerušenie konania, proti ktorému legálne pripustil odvolanie. Okresný súd rozhodol bez toho, aby mu umožnil vyjadriť sa ku skutkovým a právnym otázkam veci. Ako strana konania nebol oboznámený s obsahom dôkazov a prednesov, nemal možnosť sa k týmto dôkazom a prednesom vyjadriť. V danej veci nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania. Ak tak okresný súd postupoval, porušil jeho právo na kontradiktórny súdny proces. V prípade, ak žalovaný nereagoval na výzvu súdu, aby predložil písomné vyjadrenie k návrhu, mal okresný súd rozhodnúť o návrhu rozsudkom pre zmeškanie. Pokiaľ okresný súd zamietol žalobu v časti náhrady skutočnej škody z dôvodu jej nedôvodnosti, ignoroval všetky jeho tvrdenia o majetkovej škode, ktorá mu vznikla z titulu udržiavania a správy informačného systému a výdajov. Okresný súd pri svojom rozhodnutí tiež nevysvetlil, prečo nekonštatoval, že došlo k porušeniu jeho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Napadnutý rozsudok je vnútorne rozporný, nakoľko napriek tomu, že okresný súd zistil porušenie práva, nekonštatoval ho a na tejto chybe postavil svoje rozhodnutie.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie bolo podané včas a smerovalo proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom, podľa § 212 ods. 1 O.s.p. preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní a po preskúmaní ho bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 za použitia § 156 ods. 3 O.s.p.), podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. ako vecne správny potvrdil z nasledovných dôvodov:

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že okresný súd v prejednávanej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na podklade vykonaného dokazovania dospel ku správnym skutkovým zisteniam a prejednanú vec aj správne právne posúdil. Nakoľko i odôvodnenie písomného vyhotovenia napadnutého rozsudku je vyčerpávajúce a zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 157 ods. 2 O.s.p., odvolací súd podľa § 219 ods. 2 O.s.p. konštatuje správnosť týchto dôvodov a v podstatných bodoch na ne odkazuje.

Odvolacie námietky žalobcu vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodné.

Námietku, že okresný súd nemohol v prejednávanej veci postupovať podľa § 101 ods. 2 O.s.p. a vec prejednať v neprítomnosti žalobcu, vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodnú. Zo spisového materiálu mal preukázané, že okresný súd nariadil na prejednanie veci pojednávanie na deň 04.04.2014, keď právny zástupca žalobcu prevzal predvolanie dňa 21.03.2014. Tiež mal preukázané, že právny zástupca žalobcu ani sám žalobca svoju neprítomnosť na pojednávaní neospravedlnil ani nepožiadala z dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania. Za daného stavu boli v zmysle ust. § 101 ods. 2 O.s.p. splnené všetky podmienky na prejednanie veci bez prítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu. Ako nedôvodnú vyhodnotil odvolací súd i námietku žalobcu, že nebol oboznámený s obsahom dôkazov a tvrdení a že nemal možnosť sa k nim vyjadriť. Ako už odvolací súd konštatoval vyššie, za situácie, keď boli splnené všetky podmienky na prejednanie veci bez prítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu a pokiaľ okresný súd na nariadenom pojednávaní dôkazy vykonal, neodňal tým žalobcovi možnosť konať pred súdom, nakoľko sa tejto možnosti sám zbavil. Námietka žalobcu, že okresný súd pri svojom rozhodnutí vychádzal z tvrdení žalovaného, ku ktorým nemal možnosť vyjadriť sa, je nepravdivá. Zo spisového materiálu je zrejmé, že žalovaný sa k návrhu žalobcu nevyjadril. Navyše z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že okresný súd svoje rozhodnutie založil na skutočnostiach zistených z exekučného spisu a na právnych záveroch o nenaplnení podmienok pre vznik nároku žalobcu na náhradu škody podľa zák. č. 514/2003 Z. z.. Nakoniec neobstojí ani námietka žalobcu, že okresný súd vo svojom rozhodnutí nevysvetlil, prečo nekonštatoval, že došlo k porušeniu práva žalobcu na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Ako vyplýva z odôvodnenia písomného vyhotovenia napadnutého rozsudku, okresný súd podrobne uviedol skutkové závery a svoje právne úvahy vo vzťahu k prejednávanej veci, keď zároveň konštatoval porušenie práva (v súvislosti s nedodržaním 30-dňovej lehoty na rozhodnutie o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora), ale zároveň podrobne vysvetlil, na základe akých skutočností nemal preukázané splnenie všetkých predpokladov zodpovednosti štátu podľa zák. č. 514/2003 Z. z..

Žalovanému nebola priznaná náhrada trov odvolacieho konania, nakoľko si ich neuplatnil, resp. v tomto smere nepodal žiadny návrh (§ 224 ods. 1 v spojení s § 151 ods. 1 veta prvá O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.